

عنوان مقاله:

بررسی اثر مستقل و ترکیبی متادون با و بدون نوروفیدبک بر کارکرد اجرایی، ولع مصرف و پرهیز بیماران وابسته به مواد مخدر ۱۳۹۷-۱۳۹۹

محل انتشار:

دهمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

ویدا علیخانی - استاد گروه روانشناسی دانشگاه علمی کاربردی خانه کارگر

خلاصه مقاله:

چکیده: سوء مصرف مواد مخدر یک مشکل بهداشت جهانی است و اعتیاد یک بیماری مزمن و پیش رونده مغزی است که دارای تاثیرات عمیق اجتماعی، روان شناختی، جسمی و اقتصادی است. تجربیات بالینی و مطالعات مختلف نشان داده اند که ولع مصرف می تواند تحت تاثیر عوامل مختلف از قبیل شرایط اجتماعی، فشارهای روانی و اضطراب قرار گیرد و لذا بررسی عوامل القاء ولع مصرف و مطالعه بر روی روش های کنترل و مهار آن اهمیت می یابد. هدف از این پژوهش بررسی اثر مستقل و ترکیبی متادون با و بدون نوروفیدبک بر کارکرد اجرایی، ولع مصرف و پرهیز بیماران وابسته به مواد مخدر بوده است. مواد و روش: طرح پژوهش در این مطالعه، نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل است که در سال های ۱۳۹۷-۱۳۹۹ بر روی ۶۰ مرد مصرف کننده به مواد در شهر تهران انجام شد. معنادان از مراکز نگر داری تحت پوشش سازمان بهزیستی استان تهران به روش خوشه ای از مناطق (۱۴ و ۹،۷) منتخب و بیماران از مراکز واجد شرایط به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و بر اساس ملاک ها در سه گروه ۱۵ نفری، از روش درمان ترکیبی، نوروفیدبک و متادون درمانی و یک گروه کنترل ۱۵ نفری به صورت هم تاسازی انتخاب و مورد آزمایش قرار گرفتند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های جمعیت شناختی، کارکرد اجرایی استروپ، سنجش ولع مصرف فرانکن و خودکارآمدی پرهیز مارتین گلن قبل و بعد از تدابیر آزمایشی استفاده شد. داده های آماری در دو بخش توصیفی و استنباطی تحلیل شدند. یافته ها: برای استنباط یافته ها از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره برای میانگین سه گروه و پیگیری گروه ها استفاده شد. تفاوت میانگین ها در سطح ۵٪ معنادار بود و فرض صفر با ۹۵٪ اطمینان رد شد. نتایج کوواریانس نشان داد، گروه های آزمایش (متادون، نوروفیدبک و ترکیبی)، نسبت به گروه کنترل میزان ولع مصرف کمتری داشتند ($P < 0.01$). با مقایسه میانگین ها در گروه ها می توان به ترتیب به اثر بخشی روش ترکیبی، نوروفیدبک و متادون درمانی پی برد ($P < 0.01$). روش های درمانی (متادون، نوروفیدبک و ترکیبی)، در افزایش میزان پرهیز از مواد و کارکرد اجرایی معنادین اثر بخش بوده اند. گروه های (متادون، نوروفیدبک و ترکیبی) نسبت به گروه کنترل میزان پرهیز از مواد و کارکرد اجرایی بیشتری را نشان دادند ($P < 0.01$). نتیجه گیری: روش های درمانی ترکیبی، نوروفیدبک و متادون، به ترتیب در بهبود ولع مصرف، پرهیز و کارکرد اجرایی بیماران وابسته به مواد مخدر اثربخش بوده است.

کلمات کلیدی:

بیماران وابسته به مواد مخدر، کارکرد اجرایی، ولع مصرف، پرهیز از مواد، درمان ترکیبی، درمان نوروفیدبک، درمان با متادون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1682636>

